Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky Pardubice ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 13 To 183/2021, ECLI:CZ:KSHKPA:2021:13.TO.183.2021.1

Číslo: 32/2022

Právní věta:

Ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody nelze užít, pokud státní zástupce neoznačil obviněného za spolupracujícího ve smyslu § 178a tr. ř. Případnou spolupráci obviněného s orgány činnými v trestním řízení pak lze zohlednit při úvaze o druhu a výměře trestu jako polehčující okolnost podle § 41 tr. zákoníku nebo jako jiný důvod pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 tr. zákoníku.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice

Datum rozhodnutí: 31.08.2021

Spisová značka: 13 To 183/2021

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Mimořádné snížení trestu odnětí svobody, Spolupracující obviněný

Předpisy: § 178a tr. ř.
§ 58 odst. 5 tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Dotčená rozhodnutí:

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 6 Tz 6/2018, uveřejněný pod číslem 36/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2020, sp. zn. 7 Tdo 317/2020, uveřejněné pod číslem 7/2021 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích zamítl odvolání obžalovaných i státního zástupce podaná proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. 2 T 110/2021.

I.
Rozhodnutí soudu prvního stupně

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích byli odsouzeni obžalovaní M. U. a J. F. pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku s tím, že v případě obžalovaného M. U. šlo o zločin dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu, a obžalovaný J. F. byl současně odsouzen pro přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Obžalovanému M. U. byl uložen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 38 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí řady věcí, jmenovitě mobilních telefonů, finanční hotovosti a dalších věcí souvisejících s distribucí pervitinu. Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo i ambulantní ochranné léčení protitoxikomanické. Obžalovanému J. F. byl uložen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 44 měsíců, pro jehož výkon byl rovněž zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl i jemu uložen trest propadnutí řady věcí souvisejících s distribucí pervitinu. I tomuto obžalovanému bylo podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uloženo ochranné ambulantní léčení protitoxikomanické.

2. Uvedených trestných činů se dopustili obžalovaní podle skutkových zjištění okresního soudu tím, že obžalovaný M. U.

a) dne 7. 2. 2021 při svém zadržení v 16:25 hodin v P. v budově nádraží Českých drah měl při sobě celkem 20,05 g drogy pervitin s obsahem 15,5 g metamfetaminu báze, která byla určena z větší části pro jiného a z části pro vlastní potřebu,

b) v blíže neurčené době nejméně však od července 2019 do 7. 2. 2021 na různých místech v P. a na dalších místech prodal či poskytl zdarma psychotropní látku metamfetamin (pervitin) různým osobám, a to konkrétně:

– J. F. ve 35 případech prodal celkem 350 gramů za celkovou částku 350 000 Kč (1 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– T. L. ve 2 až 3 případech poskytl zdarma celkem 0,6–0,9 gramů (2 až 3krát po 0,3 g) psychotropní látky metamfetamin,

– M. B. v několika případech postupně z části zdarma poskytl celkem 30 gramů a z části prodal celkem 20 g za částku 40 000 Kč (2 000 Kč za 1 g), celkově tak poskytl 50 gramů psychotropní látky metamfetamin,

– M. K. v několika případech prodal za částku 60 000 Kč celkem 30 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– F. B. v několika případech prodal za částku 20 000 Kč celkem 10 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– P. N. v několika případech prodal za částku 30 000 Kč celkem 15 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– E. H. v několika případech prodal či poskytl za částku 60 000 Kč nejméně 30 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– J. CH. v několika případech prodal za částku 30 000 Kč celkem 15 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– L. K. v několika případech prodal za částku 40 000 Kč celkem 20 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– A. A. v několika případech prodal za částku 20 000 až 22 000 Kč celkem 10 až 11 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– N. K. v několika případech prodal za částku 30 000 Kč až 40 000 Kč celkem 15 až 20 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– D. H. v několika případech prodal za částku 40 000 Kč celkem 20 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

– M. Š. nejméně ve 2 případech poskytl výměnou za různé věci v množství pokaždé po 1 g celkem 2 gramy psychotropní látky metamfetamin.

3. Obžalovaný J. F. v blíže neurčené době, nejméně však od ledna 2020 do 7. 2. 2021 na různých místech v P. a na dalších místech prodal či poskytl psychotropní látku metamfetamin (pervitin) různým osobám, a to konkrétně:

a) M. U. v 35 případech prodal za celkovou částku 350 000 Kč celkem 350 gramů (1 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

b) M. K. v několika případech prodal za celkovou částku 60 000 Kč celkem 30 gramů (1 000 Kč za 0,5 g) psychotropní látky metamfetamin,

c) nezletilé AAAAA (pseudonym) v několika případech prodal (500 Kč za 0,2 g) či poskytl zdarma celkem 20 gramů psychotropní látky metamfetamin,

d) T. M. v několika případech prodal za celkovou částku 15 000 Kč celkem 10 gramů (1 500 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

e) Z. P. v několika případech prodal za celkovou částku 45 000 Kč celkem 30 gramů (1 500 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

f) E. H. v několika případech prodal za celkovou částku 80 000 Kč celkem 40 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

g) M. B. v několika případech postupně z části zdarma poskytl 20 gramů a z části prodal 30 gramů za celkovou částku 75 000 Kč (2 500 Kč za 1 g), celkem tak poskytl 50 gramů psychotropní látky metamfetamin,

h) L. K. v několika případech prodal za celkovou částku 80 000 Kč celkem 40 gramů (2 000 Kč za 1 g) psychotropní látky metamfetamin,

ch) T. L. v 10 případech poskytl zdarma celkem 3 gramy (10 krát 0,3 g) psychotropní látky metamfetamin,

i) M. Š. postupně nejméně v 5 až 6 případech poskytl výměnou za různé oblečení v množství pokaždé po 1 g celkem okolo 5 až 6 gramů psychotropní látky metamfetamin.

Oba obžalovaní tak činili bez příslušného povolení a s vědomím, že látka metamfetamin je podle

zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, zařazena v příloze č. 5 v seznamu č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jako zakázaná psychotropní látka.

II.
Odvolání obžalovaných a státní zástupkyně

4. Proti rozsudku okresního soudu podali v zákonné lhůtě odvolání oba obžalovaní i státní zástupkyně. Ta podala odvolání v neprospěch obžalovaných proti výrokům o trestech odnětí svobody. Připomněla, že kromě zmiňovaných polehčujících okolností nelze pomíjet to, že obžalovaný M. U. se posuzovaného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, výrazný byl i rozsah spáchané trestné činnosti, když množství distribuované drogy pervitinu více jak 3x přesáhlo hranici spjatou se značným množstvím. Obžalovanému J. F. přitěžuje spáchání dvou trestných činů, jde přitom o pachatele, který již byl v minulosti opakovaně odsouzen a ani předchozí výkon nepodmíněných trestů odnětí svobody ho nepřiměl k tomu, aby se vyvaroval další trestné činnosti. I jemu přitěžuje rozsah spáchaného trestného jednání. Podle státní zástupkyně okresní soud ve výměře trestu nezohlednil dostatečně zmíněné přitěžující okolnosti, a to jednak množství drogy výrazně převyšující relevantní hranici významnou pro právní kvalifikaci, i delší období, po které k trestné činnosti docházelo. U obžalovaného M. U. šlo o období jednoho a půl roku, u obžalovaného J. F. pak o období jednoho roku. Trestnou činností si oba obžalovaní opatřovali nemalé finanční prostředky. Dostatečně nebyla zohledněna ani předchozí trestná činnost obžalovaných, spáchání trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení v případě obžalovaného M. U. a předchozí postihy a výkon nepodmíněných trestů u obžalovaného J. F. Státní zástupkyně proto navrhla, aby odvolací soud zrušil výroky o uložených trestech odnětí svobody u obou obžalovaných a obžalovanému M. U. nově uložil trest odnětí svobody ve výměře 4 roků s výkonem ve věznici s ostrahou a obžalovanému J. F. úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 4 roků a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

5. Obžalovaný M. U. zaměřil odvolání rovněž pouze proti výroku o trestu a zdůraznil, že mu měl být uložen souhrnný trest. Trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 12. 4. 2019, sp. zn. 4 T 38/2019, byl totiž odsouzen pro jinou trestnou činnost k podmíněně odloženému trestu odnětí svobody a účinky vyhlášení odsuzujícího rozhodnutí nastaly doručením trestního příkazu dne 13. 8. 2019. Pokud se měl obžalovaný dopouštět nyní posuzované trestné činnosti nejméně od července 2019, došlo ke spáchání trestné činnosti ještě před doručením zmíněného trestního příkazu. K tomu měl okresní soud přihlédnout a rozhodnout v jeho případě o uložení souhrnného trestu. Obžalovaný dále připomněl, že ke spáchání trestné činnosti se doznal, nad svým jednáním projevil lítost a výrok o vině přijal. Výhrady má i k trestu propadnutí věci, jmenovitě pokud jde o mobilní telefon a finanční hotovost ve výši 3 729 Kč, neboť šlo o věci, které se nijak netýkaly páchání trestné činnosti. Předmětný telefon měl obžalovaný krátce, pořídil ho několik dní před zadržením a finanční hotovost byla příjmem ze zaměstnání.

6. Obžalovaný pak zejména zdůraznil, že měla být zohledněna jeho spolupráce s Policií České republiky, Obvodním ředitelstvím policie pro Prahu 3, kde je vedeno trestní řízení proti dodavatelům omamných a psychotropních látek, kteří dodávali pervitin obžalovanému i spoluobžalovanému, a toto řízení je vedeno pod sp. zn. KRPA-172834/TČ-2020-001374. Okresní soud nijak nevzal v potaz, že předmětné trestní řízení mohlo být spojeno s uvedeným trestním řízením v Praze a v takovém případě by oba obžalovaní mohli být označeni jako spolupracující obvinění. Protože však řízení byla vedena odděleně, nemohli být tímto institutem označeni, a soud nijak nezohlednil, že svojí výpovědí obžalovaný dopomohl k dopadení pachatele v jiné trestní věci a k jeho usvědčení. Obžalovaný navrhl, aby si odvolací soud vyžádal zprávu od uvedeného útvaru policie k tomu, jaká byla spolupráce s obžalovaným a zda dopomohl k usvědčení, a posléze aby k tomu bylo přihlédnuto při ukládání trestu. Obžalovaný M. U. poukázal i na to, že má vyživovací povinnost ke dvěma nezletilým dětem, že jeho

syn trpí autismem a největším trestem bude nepřítomnost obžalovaného pro jeho syna, když se s ním nebude moci stýkat. Obžalovaný si nyní uvědomil, že svým jednáním nejvíce ublížil dětem a je rozhodnutý žít nadále spořádaným a klidným životem. K tomu přispívá i fakt, že poskytl součinnost orgánům činným v trestním řízení a napomohl objasňovat nejenom vlastní, ale i trestnou činnost dodavatelů. K trestné činnosti se tak staví velmi kriticky a plně chápe závažnost svého protiprávního jednání.

7. Uložený trest tak pokládá obžalovaný M. U. za nepřiměřeně přísný, má za to, že výměra trestu neodpovídá charakteru trestné činnosti a jeho osobě, kdy zejména měl okresní soud výrazně přihlédnout k tomu, že obžalovaný napomohl rozkrytí a usvědčení trestné činnosti svých dodavatelů. Obžalovaný má kladné hodnocení z vazby i od původního zaměstnavatele a k jeho nápravě by postačil trest mírnější. Obžalovaný proto navrhl, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu a sám mu nově uložil souhrnný trest, a to nejvýše v trvání 38, resp. 36 měsíců.

8. Obžalovaný J. F. zaměřil své odvolání rovněž pouze proti výroku o trestu a zdůraznil, že se ke spáchání trestné činnosti doznal v přípravném řízení i v řízení před soudem. Svědčí mu tak polehčující okolnost doznání, ale i prohlášení viny, když snaha o sjednání dohody o vině a trestu nebyla úspěšná. Opět připomněl, že výrazným způsobem přispěl jak on sám, tak i spoluobžalovaný M. U. k rozkrytí hlavního centra dodávek pervitinu ve směru na Prahu v součinnosti s policejním orgánem působícím v Pardubicích i v Praze. Bohužel však došlo k oddělení skupiny v Pardubicích od skupiny v Praze, trestní věc obviněných T. V. a Š. V. byla posléze projednávána i Obvodním soudem v Praze a obžalovaný navrhl, aby si zmíněné okolnosti spolupráce obžalovaného s policejními orgány odvolací soud ověřil zprávou policejního komisaře Správy kriminální policie a vyšetřování v Pardubicích a aby dále vyžádal spisový materiál týkající se výpovědi obžalovaného u policejního orgánu v Praze. Připomněl i kladné hodnocení od zaměstnavatele a navrhl, aby odvolací soud výrok o trestu zrušil a nově obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 2 až 3 let se zařazením do věznice s ostrahou.

9. Státní zástupkyně navrhla zamítnout odvolání obžalovaných jako nedůvodná, obdobně obžalovaní navrhli zamítnout jako nedůvodné odvolání podané státní zástupkyní.

III.
Rozhodnutí odvolacího soudu

10. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal odvolací soud ve smyslu § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost odvoláním dotčených výroků o trestech, když obžalovaní nepodali odvolání proti výroku o vině a s ohledem na prohlášení viny by ani nebyli oprávněni výrok o vině svým odvoláním napadnout, a státní zástupkyně svoje odvolání omezila jen proti výrokům o trestech odnětí svobody. Zároveň přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a sám rovněž doplnil dokazování k návrhu obžalovaných. Z vyžádaných zpráv pak zjistil, že oba obžalovaní opakovaně vypovídali o trestné činnosti dalších osob, od kterých odebírali pervitin v P., a to jak formou podání vysvětlení, tak později při výslechu jako svědci. Podle sdělení policejního orgánu působícího u Obvodního ředitelství policie Praha 3, bylo u tohoto útvaru vedeno vyšetřování ve věci obviněných Š. V. a oba obžalovaní, tedy M. U. i J. F., společně popsali, a to jak v rámci podání vysvětlení, tak později při výslechu v pozici svědků za účasti obhájce, distribuci pervitinu v P. v městské části L. a v jejím okolí, která se týkala nejprve obviněného T. V. a jeho pozdějšího nástupce Š. V. Obžalovaní M. U. i J. F. od počátku plně spolupracovali s orgány činnými v trestním řízení a podali úplnou výpověď, která byla zaznamenána do zaslaných protokolů.

11. I když se v odvolání obžalovaného M. U. objevila připomínka, že by měl mít nárok na postavení spolupracujícího obviněného, považuje odvolací soud za nutné připomenout, že označení osoby jako spolupracujícího obviněného je ve smyslu § 178a tr. ř. ve výlučné pravomoci státního zástupce, který

takto může označit obviněného v obžalobě nebo v dohodě o vině a trestu. Jde o určitou formu dohody mezi státním zástupcem a osobou, která může napomoci objasnění závažné trestné činnosti. Označení spolupracujícího obviněného je možné pouze v případech, které souvisejí s objasňováním zločinu páchaného v souvislosti s organizovanou skupinou, a už tato formální podmínka v posuzované věci splněna nebyla. Při zvažování využití uvedeného institutu spolupracujícího obviněného pak musí být splněna řada formálních podmínek a státní zástupce vždy hodnotí, zda je takové označení potřebné a nezbytné, a to mimo jiné s přihlédnutím k okolnostem jednotlivých případů, podílu konkrétního obviněného na spáchání trestného činu, ale i s ohledem na důkazní situaci týkající se trestné činnosti spojené s organizovanou skupinou. V rozsudku ze dne 19. 6. 2018, sp. zn. 6 Tz 6/2018, publikovaném pod č. 36/2019 Sb. rozh. tr. sice Nejvyšší soud dovodil, že postavení spolupracujícího obviněného mohou odůvodnit i výpovědi, kterými v procesním postavení svědka v jiných samostatně vedených, avšak věcně souvisejících trestních řízeních významně přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované skupiny, za podmínky, že takovými výpověďmi byl v řízení proveden důkaz, i tehdy však šlo o trestní stíhání osoby, kterou označil za spolupracujícího obviněného státní zástupce.

12. V posuzované věci není důvod zpochybňovat, že ve prospěch obžalovaných svědčí jednak doznání ke spáchání vlastní trestné činnosti, jednak součinnost s orgány činnými v trestním řízení, kdy obžalovaní napomohli nejenom k objasnění vlastní trestné činnosti, ale i související trestné činnosti dalších osob, od kterých získávali v P. pervitin. Pro označení obžalovaných M. U. a J. F. jako spolupracujících obviněných však v dané věci podmínky splněny nebyly a bylo proto namístě jejich součinnost a spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, kdy napomohli objasnění trestné činnosti, hodnotit jako jednu z polehčujících okolností, stejně jako i jejich doznání a rovněž prohlášení viny. Právě prohlášení viny může mít jako polehčující okolnost různou váhu a jeho hodnota může být posuzována odlišně, např. v situaci, kdy jde o pachatele, který byl přistižen přímo při spáchání trestné činnosti, oproti případům, kde se předpokládá výslech značného počtu svědků a prohlášením viny pachatel urychlí řízení, které jinak vyžaduje provádění obsáhlého dokazování. O podobnou situaci jde i v nyní posuzovaném případě, kdy by jinak bylo nezbytné vyslýchat větší počet svědků.

13. Uvedené okolnosti tedy bylo namístě hodnotit jako okolnosti polehčující a svědčící ve prospěch obžalovaných a promítnout je do ukládaných trestů. Přesto nebylo možné pomíjet, že pro rozhodování o druhu a výměře trestu je prvořadým hlediskem povaha a závažnost spáchané trestné činnosti. Není tedy možné opomíjet fakt, že se obžalovaní dopustili závažného zločinu, v jehož páchání pokračovali po relativně delší dobu, a množství drogy, kterou poskytovali převážně za peníze dalším osobám, velmi výrazně přesáhlo hranici podmiňující posuzování jednání jako spáchaného ve značném rozsahu. S ohledem na charakter uvedené trestné činnosti bylo i podle odvolacího soudu plně namístě, aby byli obžalovaní postiženi již nepodmíněnými tresty odnětí svobody, a to zvláště za situace, kdy nebylo možné dovozovat, že jde o osoby, které do té doby vedly spořádaný a bezúhonný život.

14. V případě obžalovaného M. U. byla vyhodnocena jako nedůvodná jeho odvolací námitka, že mu měl být ukládán souhrnný trest. Jednání, kterého se dopustil, mělo probíhat po dlouhou dobu, jde o distribuci pervitinu, která měla probíhat po řadu měsíců a i když spáchání trestné činnosti obžalovaný započal ještě před vyhlášením jiného odsuzujícího rozhodnutí, z pohledu posuzování souběhu trestné činnosti je rozhodující datum, kdy bylo páchání trestné činnosti ukončeno. Pokud se trestné činnosti obžalovaný dopouštěl i poté, kdy byl v předchozí trestní věci odsouzen, pak nevyvstaly důvody pro ukládání souhrnného trestu, ale důvodně mu byl uložen trest samostatný. Navíc okresní soud musel přihlížet i k tomu, že trestné činnosti se obžalovaný dopouštěl zpočátku v době, kdy proti němu probíhalo trestní stíhání pro jiný trestný čin, a později i poté, co byl pravomocně odsouzen a nacházel se ve zkušební době podmíněného odsouzení.

15. V případě obžalovaného J. F. nelze pomíjet, že kromě zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy se dopustil i sbíhajícího se přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když drogu opakovaně poskytoval nezletilé osobě. U obžalovaného J. F. jde navíc o osobu, která byla v minulosti již opakovaně soudně trestána a opakovaně vykonávala i nepodmíněný trest odnětí svobody. Vedle polehčujících okolností, na které poukazovali obžalovaní v odvoláních, tak bylo nutné při rozhodování o trestu hodnotit i povahu a závažnost trestné činnosti a dosavadní způsob života obžalovaných, kteří se dopustili i jiné trestné činnosti, a pokud poté okresní soud uložil obžalovanému M. U. nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 2 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou doplněný trestem propadnutí věci, a to za současného uložení ambulantního ochranného léčení, a obžalovanému J. F., jemuž byl ukládán trest úhrnný, uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 8 měsíců s výkonem ve věznici s ostrahou a doplněný trestem propadnutí věci, rovněž současně s ambulantním ochranným protitoxikomanickým léčením, nelze podle odvolacího soudu tvrdit, že by šlo o tresty nepřiměřeně přísné, které by nezohledňovaly na jedné straně spolupráci obžalovaných s orgány činnými v trestním řízení i jejich doznání, pomoc při objasnění další trestné činnosti i prohlášení viny, které výrazně urychlilo trestní řízení, na druhé straně však také povahu a závažnost spáchané trestné činnosti i skutečnost, že obžalovaný M. U. se trestné činnosti dopouštěl i ve zkušební době podmíněného odsouzení a obžalovaný J. F. páchal trestnou činnost, přestože již byl v minulosti vícekrát odsouzen a vykonával i nepodmíněné tresty odnětí svobody.

16. Jestliže tedy okresní soud uložil oběma obžalovaným tresty výrazně v první čtvrtině trestní sazby, nelze tvrdit, že by šlo o tresty nepřiměřeně přísné, které by nereagovaly i na zmiňované polehčující okolnosti zdůrazňované v odvolání obžalovaných. Pokud se státní zástupkyně domáhala zpřísnění výměry trestů odnětí svobody, pak nutno připomenout, že právě s ohledem na spolupráci obžalovaných s orgány činnými v trestním řízení a v neposlední řadě s přihlédnutím k tomu, že u hlavního líčení prohlásili vinu, čímž usnadnili průběh řízení, urychlili jeho průběh a vyloučili možnost, aby sami mohli později podat odvolání do výroku o vině, nelze uložené tresty pokládat ani za nepřiměřeně mírné.

17. Odvolací soud nezjistil pochybení ani v případě uložení trestu propadnutí věci obžalovanému M. U., neboť ke kontaktům s odběrateli pervitinu pravidelně používal mobilní telefon, trestnou činností si měl vydělat značné finanční prostředky, přičemž šlo o obchody v řádu stovek tisíc korun, a výrok o propadnutí všech zajištěných věcí, včetně mobilního telefonu a menší finanční částky, se tak jeví jako odpovídající, zákonný a dostatečně odůvodněný.

18. Odvolací soud tak neshledal důvody ke zrušení či změně výroků dotčených odvoláním, a proto jak odvolání obžalovaných, tak i odvolání státní zástupkyně jako nedůvodná zamítl.